

congregandis Synodis, maximum in Ecclesia detrimentum invexit, & quod Episcopus non excusatur sub praetextu parvitatis, seu paupertatis Diocesis; Ecclesiarum, & Cleri, nam quo minor est numerus, eo inexcusabilior redditur negligentia, quia facilius convocari queunt, & unica die, satis commodè Synodus expeditur, neque excusari Episcopum infirmitate, eo quia potest Synodum congregare per aliū, ut per Vicarium generalem, eaque de causa, neque excusari absentia dixerunt Pax Jordan. d. tit. 2. num. 39., Barbosa de potest. Episcopi alleg. 93. num. 3.

60 Qui autem tenentur Synodo Diocesanę interesse, si negligentes fuerint, possunt ab Episcopo puniri juxta tex. in c. quod super de major., & obedient., c. si quis autem dif. 18., qui autem obligentur Synodo interesse, quia non est hujus institutionis, videantur Massobr. de Synodo c. 3. dub. 2., Barbosa alleg. 93., Pax Jordan. elucubrat. divers. lib. 8. vol. 2. tit. 2. num. 46., & seqq., Trid. iff. 24. c. 2., & quia ex præcitate tex. c. quod super, colligitur, quod isti negligentes possunt puniri, vel excommunicatione, vel poena pecuniaria, bene infertur, quod hujusmodi negligentia erit peccatum mortale, cum sine mortali non inferatur talis censura, quæ gravissima poena est, ac propterea non nisi pro lethali culpa decernitur Pax Jordan. d. tit. 2. num. 71., ubi num. 72. bene limitat, nisi isti aliquo impedimento detinantur, ut infirmitatis periculi vitæ, aut sanitatis &c. ea generali regula à nobis posita p. 1., ubi eos tantum dici negligentes, qui tenentur, & possunt, & tamen omitunt facere, quod tenentur, impediti autem legitimè non dicuntur posse, ac propterea negligentiæ culpa non notantur.

61 Quod autem diximus, quod Episcopus omittens congregare Synodum singulo anno, negligentia notam incurrat, limitandum est, si Episcopus impedimento aliquo legitimo detineretur, ut bello, morbo Epidemias grassante, vel alijs similibus, quia impeditus non est negligens, ut dictum est supra, & notat Pax Jordan. supra n. 39.

62 Limita secundò, ubi Synodum convocare non expediret ex aliqua rationabili causa prudentis arbitrio. Ugolin. de off. & pot. Episcopi c. 48. nn. 4., sicut ex simili causa hodie non congregantur Concilia generalia

singulo triennio, ut statuerat Concilium Constantiense, quia scilicet Pontificis arbitrio diudicatur non expedire, sicuti Eminentissimus Palavicinus notavit in historia Concilii Trid., ubi quod ex difficultatibus intricabilibus precedentiarum inter Principum Oratores, ac alios, non expediatur, nisi gravissimis urgentibus causis, hodie generalia Concilia frequentare.

63 Confirmatur autem ex verbis c. finalis diff. 18., ubi quod Episcopus censurarum incurrat in poenam; quando suam obligationem, & munus parvipendendum crediderit, non dicitur autem parvipendere suum munus, quando judicaverit rationabilibus ex causis Synodum omittere expedire, quando autem expediatur, remittitur prudentis arbitrio.

64 Inter cetera verò munera Episcopalia, primum fortasse locum exposceret Visitatio Civitatis, & Diocesis, tamquod ad loca, quam quo ad personas, ut latius plura statuerunt Concilia, nempe Triburense in c. relata, Tarragonense in c. Decrevimus, Toletanum in c. Episcopum, Bracarense in c. Placuit x. q. 1., & novissime Trid. iff. 24. c. 3. de reform. in tantum, ut ex visitatione prudentis regiminis ratio subsequatur, non enim potest Episcopus oves paucere, animas curare, medelam vulneribus spiritualibus applicare, corriger, & emendationem errorum querere, utilia, ac necessaria disponere, nisi singulorum noverit status, quam cognitionem non nisi personaliter visitando, & perlustrando aquirere valet, præcipitur enim Episcopis personaliter singulas Parochias oculari inspectione, & presentia perlustrare c. Romana, & ibi glof. in Vers. accedere de censibus in 6., Cuccb. de visit. tit. 8. num. 9., & ad instar Medici non poterit cuique infirmo scientificè, prudenterque infirmitatibus propriam adscribere medicinam, & oleum, nisi pulso pertinato, circumstantiis locorum, temporum, & personarum, examinatis, humorum, & complexionem exigentias, & capacitates diligenter exquirat, quod sola visitatione, sicuti in medico patet, consequi potest, Acta Mediolan. Eccl. p. 2. tit. de instruct. Visit., ex Concilii autem Toletani decreto relato in c. relata iff. x. q. 1., duo corriguntur mala, quæ iis temporibus forte non de raro contingit fuerunt relata, unum negligentia,

gentiæ, qua Episcopi omittebant Ecclesiæ sibi subiectas visitare, alterum avaritiæ, qua exigeabant expēsas procurationū, seu ut beneficiati hujusmodi expēsas redimerent, statuit itaque ne quis ultra exerceat id cupiditatis ingenium, & ut solicitatores sint Episcopi de suis gregibus visitandis.

65 Utilitatē autem, immō, & necessitatē hujus visitandi muneris, intuebitur unusquisque, si vitam S. Caroli Mediolani, verè dignissimi Archiepiscopi attentius percurrat, ubi maximè initio lib. 2., ut supra etiā tactum est, dignoscere poterit, quam mortaliter ægrotaret ea Civitas, & Diocesis, ea potissimum causa, quia Pastores à pluribus annis visitationis non expleverant munus, immō videbit sanctum ipsum Episcopum personaliter visitaturū ad loca mōtum, ferè innaccessibilium satis à Civitate distantia, nullis parcentē laboribus, reptantem pedibus, & manibus per montium an fractus accessisse, multum profuisse, ita ut populi faterentur ab hominum memoria ad ea loca Episcopum non penetrasse, quod utinam omnes Episcopi, etiam si Eminentissima Cardinalatus præfulgeat dignitate, eundem sibi proponerent imitatione sequendum, ut cum eodem pariter diligentia, & pastoralis sollicitudinis laudibus, & corona mererentur donari.

66 Non dissimilem diligentiam enixè exoptari in Hispania declamat Garzia tract. de benefic. p. 3. c. 2. num. 539., ubi quod multa mala contingent, quia Episcopi non visitant, vel visitant solum pro forma, superficialiter, & apparenter, nec provident malis, unde num. 540. dicit exoptare, ut à Sancta Sede Apostolica mitterentur viri probatissimi zelo, & scientia rerum sacrum, qui Episcopos ipsos visitarent.

67 Quanta ergo est utilitas ovium, & forsitan necessitas, tanto gravior erit negligentia culpa, si visitatio prætermitatur, & negligatur, & certò locus erit minis, & castigationibus à Domino per Ezechielem c. 33., Pastoribus prænuntiatis, & in principio hujus articuli à nobis transcriptis.

68 Ne Episcopus negligentia in visitandi munere notetur, debet quam primum commode potest, post captam possessionem sue Ecclesiæ visitationem exordiri, ut sic cognoscere possit vultum ovium suarum, & indigentis præsto esse, & licet non sit pre-

scriptum tempus, intra quod teneatur visitationem concludere, sed arbitrio ipsius Episcopi relinquatur, tamen debet ipse Episcopus discreto, & moderato temporis cursu visitationem persolvere, ut referant per Sacram Congregationē dicisum; Aloys. Ricc. in praxi aurea resol. 708. num. 2., Barbera de potest. Episcopi alleg. 73. num. 39., debet enim citius quam fieri potest se expeditre, ne subditos gravet in expensis, Pax Jordan tom. 2. lib. 7. tit. 1. nu. 4., ubi quod ex Trid. d. iff. 24. c. 3. licet dicatur, quod singulis annis Episcopi visitent, & si diocesis sit fatis ampla, ad summum intra biennium visitationem compleant, tamen non ita definitur tempus, quin discreto arbitrio remittatur.

69 Nec potest Episcopus recipere munera à Visitatis, nec Quisquam suorum Trid. iff. 24. c. 3. de reform., alias non absolvitur nisi duplo restituto c. 1. §. penult., & c. 2. de censib., non obstante consuetudine, & paupertate, ut declarasse dicitur Sacra Congragatio in una Cajetana 16. Junii 1635., Leonc. de privilegiis pauperū privil. 102. n. 1. & 2.

70 Replicanda pariter est visitatio, toties quoties, aut utilis, aut necessaria prudentis existimaretur arbitrio, immō, & plures in anno, si ad correctionem morum utilitas id suadet, aut alicuius Parochi negligentia, malitia, aut incitia ad id Episcopum cogat, ut colligitur, ex c. Visitandi, c. non semel 18. q. 2., Azor. p. 2. lib. 3. c. 42. q. 11. Vers. illo quoque, Cuccb. de Visit. tit. 8. num. 116., Pax Jordan. d. tit. 1. lib. 7. nu. 43., ubi, & Sacra Congregationis refert declarationem, ubi etiam bene notat differentiam inter causam necessariam visitandi, & voluntariam, quia si habet Episcopus causam necessariam visitandi, toties quoties visitaverit, etiam eodem anno, poterit à visitatis procurationes exigere, si verò non habeat causam necessariam, poterit quidem propriis expensis plures in anno visitare, non verò visitandorum expensis, Turecremata in eod. c. non semel. 18. quæst. 2.

71 Non levis est negligentia Episcopi si contemnat, seu omittat, & negligat sedulo curare opus Doctrinæ Christianæ, qua pueros, aliosque baptizatos instruere non solum perutile, sed necessarium est, ibi enim articuli sanctæ fidei explicantur, quos quisque

que professione Christianus scire tenetur
D.Thom. p. 2. q. 76. art. 2. in corpore, Nava-
ra consil. 10. de pœnit. Ugol. de irreg. c. 3. §. 2.
num. 2., & ex quorum ignorantia multa
suboriuntur mala, & æterna sequitur dam-
natio, qua propter Trid. sess. 24. c. 4. ad fi-
nem gravioribus verbis monet, ut Parochi
sint in hoc munere præstantio diligentiores,
ita Episcopus multa diligentia curare de-
bet, ut per Parochos hoc munus sedulè im-
pleatur, Barboſa de potest. Epif. alleg. 76. nu.
37., ita ut si opus sit, etiam per censuras
ecclesiasticas eos compellere jubeant Epis-
copi, idèo Ricc. decis. Neapol. p. 1. decis. 22.
articulo Discuso refert, quemdam Paro-
chum in eo munere negligenter fuisse sus-
pensum ab officio suæ curæ per sex menses,
ex quibus omnibus clare colligitur quanti
ponderis sit in hac materia sollicitudo adhi-
benda.

72 Quibus addendum est Decretum B. Pü V.
in sua conf. 137. in ordine Bullario noviss. in-
cipit (Ex debito Pastoralis officii) §. 2., ubi
mandat Patriarchis, Archiepiscopis, & Epi-
scopis, ceterisque Ecclesiarum Prælatis, ac
eorum in spiritualibus, & temporalibus Vicariis,
seu officialibus generalibus, quatenus hoc opus
doctrinæ Christianæ Sanctissimum, toto pecto-
re amplectentes, aliquas Ecclesias in suis Civi-
tatis, & Diocesis respective, seu loca bone-
ſta, in quibus infantes, & pueri ad audiendam
doctrinam Christianam convenire possint, depu-
tent, & viros ad id idoneos vita, & moribus
approbatos, qui diebus saltem Dominicis eosdem
infantes, & pueros, ac alias personas divinæ
Legis expertes in articulis Fidei, & Preceptis
Sanctæ Matris Ecclesiae instruant, confirmant,
& eligant, atque tot Societates, seu confrat-
ternitates, quot ad hoc tam Sanctissimum opus
excedendum eis opportune videbantur inibi au-
toritate nostra erigant, & instituant &c., que
sunt formalia verba Sanctissimi Pontificis;
Cavendum est ergo ne Episcopi tantum,
& perutile munus negligent.

73 Sicut pariter gravis culpa esset Episcopo
Negligere prædicationis officium, quo evan-
geli veritas populis utiliter explicatur, ad
quod per se tenentur Episcopi, si legitime
impediti non fuerint, alioquin per viros
doctos, & ad id idoneos suppleant salubri-
ter, & si forte neglectui contemptum ad-
dant, districtè subjaceant ultiōni, decre-
vit Trid. sess. 5. c. 2. de reform., ubi, quod

hoc est præcipuum Episcoporum munus,
& sess. 24. c. 4. de reform.

74 Ad quod videndi sunt horrendi casus duo
relati per Pax Jordan. tom. 1. suarum clucu-
brat. lib. 4. tit. 1. de prædicatione verbi Dei
sub num. 111. Vers. Clericus quidam, & Vers.
quibus concinunt, ubi quod Sathanas viſibili-
liter apparet diſtavit Clerico prædicatu-
ro in Synodo Provintiali plurium Episco-
porum, ut suo nomine cunctis Episcopis
multas gratias ageret, eo quia neglexissent
insistere prædicationi verbi Dei, quia fue-
runt in causa, ut multo plures eo seculo ad
inferna in æternum cruciandi descenderint,
quam prædictis seculis factum, seque divi-
no coactum imperio hoc manifestasse, de-
inde è conſpectu Clerici evanuit; refert,
& Sperellus in suo Episcopo Italice conſcripto c.
68. §. 2. in fine p. 3., quia propter Greg. re-
latus in c. sit Rector dī. 34., ait, ſep̄ namq;
Rectores improvidi humana amittere gratia,
formidantes, loqui liberè recta pertimescant,
Canes muti non valentes latrare Esajæ 56.

75 Unde, & Apoſtolus 2. ad Timot. 4., ait
(Prædica verbum, inſta opportunè, importu-
nè), & Esajæ 58. Clama ne ceſſes, & quāſi
tuba exalta vocem tuam, annuntia populo meo
ſcelera eorum, & S. Clemens Epif. 1. ad Jacobum
fratrem domini col. 2., ait (vos autem)
ideſt Episcopi (paſtas dabitis, ſi forte per veſtram
negligentiam, vel defſidiam obrepſerit con-
tagio ſeva peccati), & Epif. 2. ſcribit (qua
propter Pastoralis ordinis eſt infatigabiliter re-
vocare, quidquid ad correctionem populum,
immò magis filiorum spiritualium cognoverit per-
tinere, & non cum ſuo periculo aliena ſpei per
ſolam negligentiam facere detrimentum).

76 Tenetur quoque Episcopus custodire dili-
genter monialium clauſuram juxta decre-
tum Trid. ſeff. 25. c. 5. de reform., in quo ſi
negligens fuerit obteſtationem divini Judi-
tii, & interminat onem maledictionis eter-
nae minatur idem Concilium, ex quibus
poenit. potest colligi, quam gravis culpa fit
hujusmodi negligentia, evitabitur autem
negligentia culpa, quoties Episcopus face-
ret, id quod potest, habito respectu ad
tempus, locum, & pertinaciam monialium,
ut aliis citatis notavit, Barboſa ad d. locum
Trid. sub num. 11. V. ſub obteſtatione divinis
Juditii; qua omnia habent locum non ſol-
um respectu clauſuræ monialium, ipsi
Episcopo immediate ſubieſtarum, cum
quibus

Pars Secunda. Artic. XVII.

quibus procedit auctoritate ordinaria, ſed
etiam respectu monialium Regularibus im-
mediate ſubieſtarum, cum quibus proce-
dit Apostolicæ Sedis auctoritate delegata,
ex eodem Trid. ſeff. 25. c. 5. de reform., &
licet Pellizarius, aliisque per eum allegati de
Monialibus c. 5. nu. 6. putent; Trid. intelligendū
de monialibus immediate ſedi Apostoli-
cae ſubieſtis, non verò de ſubieſtis regu-
laribus immediate, tamen Sacra Congre-
gatio ſub die 26. Maii 1640., relata per Pas-
qualig. in addit. ad Francum de controverſ. in-
ter Episcopum, & Regulares p. 1. ſub num. 29.,
declaravit etiam intelligendū de Monia-
libus regularibus ſubieſtis immediate, etiā
nulla data negligentia ipsorum Superiorum
Regularium, & tenor declarationis eſt.

77 Sacra Congregatio Concilii censuit Epis-
copum Columbriensem, uti ſedi Apostoli-
cae Delegatum potuisse, quo ad clauſurā
Monasteriorum monialium Conventum,
& Cellas ordinis Cisterciensis Regularibus,
ejusdem ordinis ſubieſtum visitare, etiam
aſſumpto ſecum Vicario Generali, & Con-
fessorio earundem, monialesque ipſas, in
iis, quæ ad eamdem clauſuram pertinent
examini ſubiicere, remotis etiam ſuſpicio-
ne violatæ clauſuræ, ac quacumque Super-
iorum Regularium negligentia, ipſisque
inconsultis, & irquisitſis, ac insuper ei-
dem Episcopo licuisse Rectorem Collegi
dicti ordinis, ex ſupradicta cauſa inobe-
dientem declarare in pœnam excommunicati-
onis, ac alias comminatas incuriffe. J.
B. Pamphilus. Et de Jure Cæſareo Epis-
copus negligentis vindicare ſupratatores, & cor-
ruptores monialium, punitur in quinque li-
bris auri §. penult. Auth. de Sanctis Episcopis,
qua lex uti laicalis, licet non liget Sacro
Sanctos Episcopos, oſtendit tamen, quam
damnabilis fit eorundem Episcoporum ne-
gligentia.

78 Tenetur etiam Episcopus examinare Puel-
las ingredientes monaſteria antequam ha-
bitum monialium fuſciant, & antequam
professionem in religione emittant, juxta
Trid. ſeff. 25. c. 17., quas explorationes vel
alteram, ſi Episcopus negligentis omittat,
contra Concilium feciſſe declaravit Sacra
Congregatio, relata per Barboſam de potest:
Episcopi alleg. 100. num. 9., & Tambur. de
Jure Abbatisſarum disp. 4. queſt. nu. 12., ubi
ſub num. 4. ad finem refert deciſum, quod

ſi prior exploratio non fuerit facta, ſuffi-
cit ſecunda, ex quibus potest colligi majo-
ris momenti eſſe ſecundam explorationem,
eiusque neglectum graviorem importare
culpam.

79 Aliud omittere nequeo, quod negligen-
tia Episcoporum in procuranda Chori di-
ſciplina multis in locis plurimum obſuit,
nam omnia Jura clamant, quod omnes in
Choro modeste ſe habeant, piè orient,
pſallant, ita ut Canonici non pſallentes
alta voce, cum ceteris in Choro canenti-
bus mortaliter peccent, & non lucentur
distributiones Trid. ſeff. 24. c. 12., ubi latè
Barboſa pluribus citatis, attamen pluribus
in locis Canonici non pſallunt alta voce
cum ceteris, quaſi contemnentes hoc onus,
& devotione, ac pietate diminuta, aut
cum proximis colloquuntur, aut extranea,
& aliena addicti, nec attendunt ad ea que
canuntur in Choro, nec adſtant per mo-
dum orant, quod conſuetudine inductū
dicunt, eo quia Episcopi id curare negle-
xerunt, ut habet Leſſius de Iuſt., & Jure
lib. 2. c. 34. dub. 33. num. 185., & pluribus
hinc inde citatis. Diana p. 2. tract. 12. re-
ſol. 6. ad finem, ubi ait, quod Concilium
Trid. in hoc non fuit receptum, quia Epi-
scopi, & alii Superiori non curarunt in
hoc illud executioni mandare, ſicut & alia
multa, ac propterea Episcopos in hoc pec-
care pronuntiavit Leſſius loco citato.

80 In veftibus, aut molibus nimis, aut bre-
vioribus de facilis criminantur Clerici, ſi
Episcopus negligent admonere, & corri-
geare ad quod D. Bernardus in Apologia ad Gu-
glielmuſ Abbatem colum. 7., notans ejus ne-
gligentiam, de hoc ſcribit (Molia in diu-
nata animi molitionem indicant, non tantum cu-
rarent corporis cultus, niſi prius negle-ſta ſuiſ-
ſet mens in culta virtutibus).

81 Discordantes Cives, & maximè Clericos
tenetur adhibita diligentia ad pacem, &
concordiam trahere, in quo ſi negligent
fuerit, peccabit mortaliter, licet in aliis
eſſet tantum veniale, ratio ſatis patens eſt,
quia Episcopus eſt caput, de quo dicitur
ad Epib. 4. ſolicii ſervare unitatem ſpiritus in
vinculo pacis, ſi autem in membris alicuius
corporis fiat diſonantia, ſeu contumacia
infirmitas, ad caput ſpectat vigilare, ut
unitati, paci, & sanitati restituantur; Fe-
lin. in c. 1. nu. 5. de tregua, & pace. Genuens
Gg in ma-